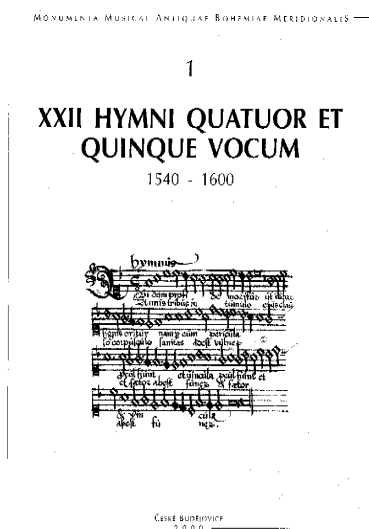

Edice vzácného českokrumlovského hudebního rukopisu

Ve zcela nové ediční řadě nesoucí titul **Hudební památky minulosti v jižních Čechách** vychází jako první svazek partitura vzácného hudebního rukopisu, dnes uloženého ve Státním archivu Třeboň, pracoviště Český Krumlov. Autorem vydání a vědecké studie je Martin Horyna, českokrumlovský rodák, kterému se vyplnil, jak sám

v předmluvě přiznává, „naivní mladický sen“ věnovat se vydávání hudby české renesance. Na tuto etapu hudební historie autor (absolvent hudební vědy na Filozofické fakultě Karlovy univerzity v Praze) zaměřil svou muzikologickou činnost; provádí výzkum nejenom samotného hudebního projevu, ale také hudebního života a hudební teorie v Čechách ve 14. až 17. století. Jako vedoucí vokálního souboru Dyškanti má navíc ještě výjimečnou možnost objevené a vydané prameny české renesance oživit.

Pramen byl vydán v již zmíněné ediční řadě ve Státní vědecké knihovně v Českých Budějovicích v roce 2000 pod názvem **22 vícehlasých hymnů z rukopisu Kaplanské knihovny v Českém Krumlově č. 9**; má 26 stran textu studie, 88 stran notové edice, 11 stran příloh. Práce vznikla za finančního přispění Ministerstva kultury České republiky, prostředky na vydání poskytla Grantová agentura České republiky. Edice je zájemcům k dispozici v hudebním oddělení Národní knihovny ČR pod signaturou 59 E 10443 a je též v prodeji za 230,- Kč.

Práce je věnována rukopisnému sborníku vícehlasých skladeb ze 16. století, který se dochoval v Českém Krumlově. Studie se zabývá vznikem rukopisu, jeho repertoárem a fungováním tohoto repertoáru v rámci bohoslužeb v kostele sv. Víta v Českém Krumlově. Hlavní částí práce je edice dvaceti dvou vybraných skladeb v partituře.

Jde tedy o monografii věnovanou jednomu určitému hudebnímu rukopisu. V rámci našich pramenů hudby 16. století jde o pramen ojedinělý, v mezinárodním kontextu

však vykazuje vztahy k celé řadě dalších rukopisných a tištěných sbírek s podobným a zčásti shodným repertoárem. Na základě znalosti těchto pramenů se editorovi podařilo určit původ značné části českokrumlovského rukopisu a identifikovat autory několika anonymně zapsaných kompozic. Ukázalo se, že určitý podíl na vzniku repertoáru mají i původem domácí a další v Čechách působící autoři, zejména pokud se jedná o Balthasara Harzera-Resinaria, dosud počítaného spíš do kontextu německé hudby, Kryštofa Hecyra, Jana Simonidese Montana a několika autorů z okruhu kapel císařů Maxmiliána II. a Rudolfa II. Repertoár rukopisu byl určen k provozování při svátečních nešporách a bohaté archivní prameny v Českém Krumlově umožnily editorovi rekonstruovat řadu poznatků o interpretech (žácích školy) a dobových zvyklostech spjatých s provozováním nešporního repertoáru.

Publikované skladby jsou z větší části pro čtyři hlasy, asi z jedné třetiny pro pět hlasů, polyfonie se zpravidla střídá s chorálem. Vzhledem ke svému určení pro malý žákovský sbor sestavený z několika chlapců před mutací a asi obdobný počet dospělých mladíků je těžiště této hudby v poměrně vysokých hlasech a lze je bez větších problémů obsadit současným smíšeným sborem. Repertoár vznikl několik desítek let a zahrnuje tak kompozice nejrůznějších stylů a zároveň i různé náročnosti, od velmi prostých písňových skladeb, které jsou v převaze, až po umělejší imitační polyfonii. Některé ze skladeb byly (podle počtu zjištěných výskytů – např. Fit porta Christi pervia od K. Hecyra) bezpochyby populární ve své době, a mohly by pro svou nespornou hudební kvalitu a přístupnost najít oblibu i u dnešních zájemců o starou hudbu. Pro ně připojil editor několik poznámek týkajících se interpretace.

Edice skýtá poměrně bohatý materiál o určitém historicky vzniklém a fungujícím hudebním repertoáru, který se tak podařilo vrátit ze zapomnění do dnešní doby a předložit potenciálním zájemcům o jeho interpretaci. Odborná úroveň edice i studie svědčí o dlouholetých zkušenostech editora s materiálem. Rovněž grafická stránka je výsledkem péče, která byla přípravě publikace věnována. Pro tyto kvality by měla edice najít cestu jak k odborníkům, tak k interpretům.

hudební oddělení
NK ČR

